

[Svend Haugaard.]

Jeg vil også gerne understrege, at vi ønsker en bredere kontakt mellem skole og samfund, og med samfund menes her ikke bare visse dele af samfundet, men hele samfundets bredde, også de offentlige institutioner i høj grad medtaget.

Der er stor forskel i de lokale forhold, forskelle i de enkelte elevers behov, og det nødvendiggør en meget smidig administration af alle de sidstnævnte forhold. Det er afgørende, at der ved skoleplanlægningen sikres, at der ikke sker en blokering af mulighederne for kontakt med erhvervslivet. Det er også vigtigt, at man lokalt finder ud af at samarbejde med faglige skoler om undervisning, lokalebenyttelse osv.

Faget gymnastik og idræt har været drøftet, og mange har givet udtryk for, at de gerne havde set det fag styrket. Jeg tror personlig, at det ville være gavnligt for den øvrige undervisning, om det skete, foruden den fysiske træning det medfører, men det har været svært at finde plads på den vejledende timeplan; jeg understreger vejledende, og det betyder, at vi overlader til lokal beføjelse eventuelt at finde plads til flere timer i gymnastik og idræt. Jeg tænker her ikke på § 3, stk. 3, uden for skoletiden, men det bør sikres, at denne mulighed ikke giver urimelig konkurrence med foreningerne.

Vi er tilfredse med, at det er forældrene, der fortsat kan tage bestemmelse om eventuel fritagelse for kristendomsundervisningen.

På en række områder kan der nok opstå tvivl i sindet: hvordan skal man prioritere fagene, når der er så småt med plads på timeplanen, som der er, skal tysk være obligatorisk, skal vi have flere timer i dansk, skal dansk være niveaudelt osv.? Jeg må indrømme, at det opnåede forlig ikke er den eneste brugbare mulighed, men det er et afgjort brugbart udtryk for flertallets enighed.

I en årrække har det været sådan, at de mindre skoler har været i knibe; det er beklageligt, for de mindre skoler har værdier, som vi meget nødig skulle miste. Det radikale venstre vil gerne sikre de mindre skolars mulighed for at bestå, og vi er dertor glade for, at man får en mulighed for, hvor der er behov for det, at undlade niveaude-

ling eller for at foretage niveaudeling inden for samme klasse. Vi vil gerne henstille, at administrationen heraf bliver så smidig som overhovedet muligt, også smidig med hensyn til at integrere og med hensyn til at kunne undlade årgangsdeling.

Til kommunerne vil vi gerne henstille, at man ikke ud fra kortsigtede økonomiske hensyn slår den skole i stykker, som er landsbyens kulturelle samlingspunkt, og som måske på langt sigt har mulighed for at spare dyre institutionspladser foruden alle de andre menneskelige værdier, der er i den. Og jeg siger igen: pas på de for store skoler!

Skal skolearbejdet lykkes, er det ikke nok, at vi har en god skolelov, men det er meget afgørende, hvordan hjemmenes indstilling er; jeg tænker her ikke blot på interessen i hjemmene for skolen, men også og især på hjemmenes støtte til holdning og opdragelse før og under skoletiden. Skolens problemer aftegner i høj grad hjemmenes problemer, skolens krise er i høj grad hjemmenes krise. Vi kommer ikke uden om i fremtiden, at der er mere behov for interesse fra hjemmenes side for starten, for opdragelsen; det klares ikke ved denne lidt triste blanding, som vi ofte ser, af forsømmelse og forkælelse. Der har været en tendens til at lægge ansvaret over på skolen, men selv den mest fuldkomne skolelov og de mest fuldkomne lærere — og ingen af delene kan jo med sikkerhed være til stede til enhver tid — vil være i stand til at klare de forsømte børns problem. Det er derfor for let for forældre at komme om ved det ved at overlade skolen sine gennem 7 år forsømte børn og sige: nu er ansvaret skolens. Men denne skolelov har mulighed for at komme et godt stykke frem på én betingelse, nemlig at der er fælles ansvar mellem skole og hjem.

Jeg synes, der er grund til at takke alle parter for det resultat, der nu er nået, ikke mindst også ministeriets embedsmænd for grundige og udførlige svar.

Gerda Møller (KF):

Ja, det er jo ikke ligefrem lysende tilfredshed, der har lydt fra de forligspartiets ordførere, der indtil nu har haft ordet om forslaget til folkeskolelov, og det kan jeg egentlig godt forstå.

Efter det konservative folkepartis opfattelse er det, skolen trænger til i dag, fast-